

[Einer Jensen.]

Stigningen i Hjælpekasseudgifterne. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at dette Forslag tilsigter snarest muligt at komme de arbejdsløse til Hjælp, og hvis man derfor skal til at anstille vidtgaende Undersøgelser, vil det sige, at den Velvillie, det ærede Medlem lagde for Dagen, bliver illusorisk, for der kan gaa baade Vinter og Vaar, inden man faar alle de fornødne Oplysninger.

Det ærede Medlem udtalte under Behandlingen af Lovforslaget om Hjælpekasserne — det staaar Sp. 1443, jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere:

„og det samlede Beløb, der er udbetalt i ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ad de Veje, som denne Udbetaling kan ske ad, har vistnok aldrig oversteg 10 Millioner. Men fra 1920—21 til 1928—29 fremviser dog Hjælpekasseudgifterne en Forøgelse paa 15 Millioner.“ Jeg beder det ærede Medlem om at tage Arbejdsdirektørens Beretning for Regnskabsaaret 1926—27. Der vil det ærede Medlem se, at der til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse blev — ikke vistnok — udbetalt over 10 Mill. Kr. Det ærede Medlem, som under Behandlingen af Hjælpekasseforslaget paastod, at den ekstraordinære Hjælp ikke havde været over 10 Mill. Kr., vil ved at læse Arbejdsdirektørens Beretning kunne se, at i 1926—27 var den 17½ Mill. Kr., og f. Eks. i 1922—23 var den 16 Mill. Kr. Hjælpen har altsaa været betydeligt oppe over de 10 Mill. Kr., som det ærede Medlem talte om.

Forklaringen paa Stigningen i Hjælpekasseudgifterne ligger altsaa her. Naar man i 1926—27 udbetalte 17½ Mill. Kr. i ekstraordinær Hjælp og man derefter helt op-hævede denne Understøttelse, har man Forklaringen paa, hvorfor Hjælpekassernes Udgifter er steget med 15 Mill. Kr. Der er dog trods alt en Besparelse paa 2½ Mill. Kr., men det er ikke en Besparelse for Samfundet, for de 2½ Mill. Kr. er saa givet ud af Fattigvæsenet, det vil sige, at saa og saa mange Medborgere er ført over paa Fattigvæsenet.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven vilde ikke medvirke til Gennemførelsen af Krisehjælpen til arbejdsløse. Det forstaaer jeg i og for sig godt. Det ærede Medlem mener jo, at det bedste og billigste er at føre Folk over paa Fattigvæsenet; det ærede Medlem er, som jeg sagde før, Formand for Fattigudvalget paa Frederiksberg og udøver den Virksomhed i Praksis. Derfor forstaaer

jeg inderlig godt, at det, her er Tale om at søge at forebygge, vil hverken det ærede Medlem eller hans Parti være med til.

Men Forslaget har en Side til: at hjælpe Kommunerne. Medens Kommunerne nu bærer den fulde Udgift til den Understøttelse, som udbetales enten gennem Hjælpekassen eller gennem Fattigvæsenet — eller i hvert Fald saa godt som den fulde Udgift —, vil de ved denne Krisehjælp blive lettet for betydelige Byrder, fordi 2/3 af denne Udgift skal bæres af Arbejdsløshedsfonden.

Naar de Konservative ikke vil være med, vil det altsaa sige, at de ikke vil være med til at søge at lette Byrderne for Kommunerne, og dernæst, at de ikke vil hjælpe Folk til at holde sig fri af Fattigvæsenet, men hellere, som det ærede Medlem, praktiserer dem over paa Fattigvæsenet.

Krag: De Slutningsbemærkninger, som her af det ærede Medlem Hr. Einer Jensen blev fremført, angik jo Forhandlinger om et Forslag, hvis Behandling afsluttedes forleden her, og da der i det foreliggende Lovforslag er Problemer nok, som trænger til Drøftelse, skal jeg ikke følge det ærede Medlem i at genoptage Forhandlingen om et Forslag, som ikke er paa Tingets Dagsorden.

De øvrige ærede Ordførere for andre Partier er der ingen Anledning for mig til at beskæftige mig synderlig med. Det gælder først og fremmest den ærede konservative Ordfører, Hr. C. J. F. Sven. Jeg forstod nok, at det ærede Medlem indledede sit Foredrag med to Reprimander, en Reprimande til den højtærede Formand, som blev modtaget med et paa een Gang lunt og overbærende Smil, og saa en Reprimande til mig, som jeg naturligvis tager imod med den Ærbødighed, jeg skylder Ophavet til den.

Men jeg maa maaske dog have Lov til i den Anledning at sige til det ærede Medlem, at til Trods for hans Bebrejdelse imod mig skal jeg paa ingen Maade rette Bebrejdelse mod ham for det ganske vist korte, men tillige indholdsløse Foredrag om denne vigtige Sag, som det ærede Medlem holdt; og naar jeg ikke retter en saadan Bebrejdelse imod ham, skyldes det bl. a. dette, at jeg ogsaa i denne Sag erkender, at ingen kan være forpligtet over sin Evne, at ingen bør gaa videre, end hans Forudsætninger tillader, og det har det ærede Medlem jo ved denne Lejlighed heller ikke gjort.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen er blevet en virkelig nøjsom Mand. Han